

یا دوازده دوازده ساعت پذیرد ترا تا سه سوزنی زیر جلد کردن رسانند و اگر این آید نشود این عمل کمرین با آنکه در وقت
 کمرین هر دو را با هم ساخته حسب بسته بعد شش شش یا هشت هشت یا دوازده دوازده ساعت حسب ضرورت
 به بیمار خوراندند ایضا که سلو شش ما فیها از بست تاسی قطره و برو نماید تا هم از پانزده تا بست کمرین همراه آب ساده
 بنوشانند و برای تسکین عطش اگر برف میسر شود قطعه آن در دهان مریض گذارند و هم برف را کوفته در مشت که بپزند
 انداخته بر سر و نخلع و فقا از نظر مریض نهند اگر متخلل این تدبیر شود و از آن ضرر برین نرسد و اگر از نهادن آن در دست
 کزازی زیاده شود استعمال آن ترک کنند و بعد از این وقت اگر نماند و هر گاه فی وقتیان درین مرض زیاده شود
 خوراندن برف درین وقت زیاده مضرب میشود ایضا برای تسکین عطش آنچه نسخه های ادویه مسکنه در علاج جنی
 تا نفس فیور نوشته شده اند آنها را درین هم وقت زیاده عطش بنوشانند و اهتمام در غذای این مرض هم
 ضرورت و بهترین غذا شیر گاو است که آنرا هر وقت موافق ضرورت نوشانند یا یکبار شیر و یکبار آب بنوشانند و اگر
 کمزوری و ضعف زیاده باشد زرده برفیه خام یک دو عدد همراه شکر آب براندازی که از یک دو درام تا نیم اونس
 باشد حل کرده قدری نبات آمیخته بنوشانند اما باید دانست که مادام کمزوری و ضعف ندر شده باشد شکر آب و ایونیا
 راند و بند و الا از آن جوش خون زیاده خواهد شد و اگر از شدت فی چیزی در معده از قسم غذا قرار نگیرد درین وقت
 غذا را بزرگه حقه در معده سازند ترکیب نفیس برای ساندن غذا در شکم صفت گوشت بز که در وزن نیمه گاو باشد از آب
 شسته همراه آب ساده در پاتیل انداخته بپوشانند و همراه آن آب بقدر هشت اونس باقی ماند پس خوب مالیده صاف نموده
 ازین آب از چهار اونس تا سه اونس بگیرند و درین آب گوشت سرشیر که آنرا بالائی نامند بقدر یک اونس و شکر آب براندازی
 از نیم اونس تا یک اونس آمیخته خوب بکنند پس بزرگه حقه در معده سازند و در ساعت دوسه بار این غذا را
 در شکم رسانیده باشند و اگر بزودی از اسهال بیرون آید قدری ایون خالص در شوربای لحم مذکور حل کرده پذیرد ترا تا در
 شکم رسانند تا بسبب آن در شکم باقی ماند و از آن غذا بخون رسد و بدن قوی گردد و هنگامی که فصل هشتم در
 ری لبسنگ فیور بکسرای مملد و سکون یای ثناته تخمائی و فتح لام و سکون بای سو حده و کسرمین مملد و سکون
 نون و کاف فارسی هم لفظ مرکب است وری یعنی بازیا کر و لبسنگ یعنی افتادن یعنی بیار درین تب مکرر این می باشد
 می افتد در این تب نمود میکند و هم ری کرش فیور بکسرای مملد و سکون یای تخمائی و فتح کاف وری مملد و سکون نون و کاف
 مندی یعنی بزودی نده هم میماند چه بعد از آن و از آن شدن باد دوره و عود میکند و گاهی از تب است پنجم روز میماند روز هم
 میگوید زیر که تا این مدت مانده بر طرف میشود لکن ری لبسنگ فیور بهترین برای آنست چه بسیار آن مبتلا شدی لغت درین صحت یافته
 نیز در این تب آن مبتلا شدی افتد و این قسم حتی در ملک هندوستان دیده می شود و بگرد باد بارده جای که قیاسالی میشود و آنکه
 زیاده گردد و بخوبی غذا بکند آن بله میسر نمی شود آنجا این جمعی مثل تا نفس فیور پیدای شود السبب سبب آن قحط و نایابی

در این وقت که در دست
 کزازی زیاده شود
 استعمال آن ترک کنند

علامت دیگری معاش است که سبب آن غذای قلیل و ناموافق خورده میشود بسبب آن فساد و خرابی در خون پیدا شده مثل اسهال
 پیدا کرده و چون این تب هم از امراض متعدده است که از یکی به دیگری میرسد و موثر در بدن صحیح میگردد و لهذا هرگاه جای پیدا شود
 در سینه آن تب عام میگردد و علامات اول درین جنبی بروز و از آن میثود در پیشانی درو عارض گردد و عصبانیت بدن در سینه
 و ضعف در بدن پیدا میشود چنانکه شان جمیع حیات است پس تب ظاهر شود و این تب بسیار شدید میباشد و نفس در آن زیاد و سریع
 حتی که در یک دقیقه یکصد و چهل بار حرکت میکند که بسبب شدت سرعت شمار آن دشوار بود و از جوش خون سیاه و شمر با پیش
 تا یکصد و شش درجه میرسد و همراه آن جمله علامات که پیشتر بودند شدید میشوند و عطش شدت میکند و روز سوم قی عارض شود
 و در آن اول آنچه خورده باشد طبع شود بعد صفرای سبزی آید و از خروج صفرای اخضر چون حدت زیاد میشود صفرای
 موسوم به بنفش نیز پیشتر ظهور پیدا کرده و طبع قبض شود و بول برنگ سرخ یا زردی آید و هرگز که باشد در بول شدید میباشد
 و گاهی در قان هم در آن پیدای شود و اگر چه ظهور ثور یا آثار خاص درین تب مثل تب افسس فور یا اشک فور لازم نیست اما گاه گاه
 بر شکم و نخدین ورم معطی مشاهده بورد مشری یا ناله میشود و روز پنجم یا هفتم هرگاه شدت اعراض بحد کمال رسد و حال بیمار سی فرزند
 و فقه مثل سحران قی از بدن جاری گردد و با درو عرق محض و اعراض ظاهر شود و فوراً تب زایل گردد و در مدت ده و دوازده ساعت
 از ابتدای درو عرق جوش خون چنان کم شود که سیاه از یکصد و پنج درجه تا نود و شصت بجای که کم از درجه صحت است فرو
 آید و در سه روز بعد آمدن عرق سیاه از نود و شصت درجه که درجه صحت است هم کم ماند و بعد دو سه
 روز یا تا درجه صحت آید در روز چهاردهم از ابتدای مرض از این برفقه عود میکند لیکن اینک مثل سابق
 میباشد بلکه در شدت اعراض و طول مدت و کمی به نسبت سابق میباشد و درین عود از روز سوم تا چهارم
 درو عرق شده تب دفع میگردد و اکثر درجه نالت نمیکند و اگر گشت از نود و ثانی هم شدت و مدت آن کم میباشد
 و گاهی این جمعی هم مرکب می شود از مرض ذات الریه و سرفه و وجع نفاسل یا او جابح عصبانیت که آن در ما شرم
 بود و گاهی دماسیل و قتی ورم غده یا که زیر گوش و بالای گردن اندرین تب پیدای شوند و چون این تب نماند
 افتد محل ساقط میشود و العلاج اول در ابتدای کثرت از مثل اسپکا کوانا بعد سهل دهند از ادویه مسهله بارده که از قسم
 کهارا نه مثل سنگیشیا سلفاش و سلفیت آن سوژا و غیره و بعد آن و به جامفه مثل سفوک ایسه و سفوک ایسه و سفوک ایسه
 و ناظر سیور یا تک ایسه و از این ادویه هر چه مناسب باشد از همراه آب ساده چندان بیامیزند که تا از آب را بریزند
 گردانند پس این آب را وقت تشنگی بنوشانند و در هرین قطعه برف گذارند و اگر تب زیاد بود قطعه برف بزرگ و در آن
 و آب برفی خاندن چادر از آب سرد تر کرده در آن مریض را بچینند و چنان که در اکثر کتب مذکور برای تسکین جوش خون در تب
 چهارم و پنجمی بر آب نوشته شده از نجاهم اثر وقت زیادتی می بعل آرد و اگر بعد سهل مهمتی باقی بود سه لیزه و غیره
 از وزن مقرر آن همراه آب نوشانند یا چاس باهی کارناس نسبت کرن در آب حل کرده و همین سبب است که در دوازده و از آن

این مکرر و پس هر دو طریقی که کرده بنوشانند و اگر از نیم تنی بد نشود پیشتر از غزول درست کرده بر معده گذارند و این روش را
 اینست که در وقت ظهر و عصر آب بنوشانند و برای تشنگین در وسط روز که آب ساده مکرر و بر سر نهند یا قطره بر تن بر سر گذارند و در
 این وقت در سراسر سال بنوشند و چهار روز بر صد غلین سپانند یا حجامت بی شرط پس هر روز بنماید که بشود تا خون بجانب مخالف جذب شود و
 بر همان اگر از خود دفع نشود تا شش میور یا تک لیسند و ایست باب آینه بنوشانند و او در هر روز یک پلاس نتراس نتراس پلاس
 لیسیتاس غیره بنوشانند و اگر در سه روز زیاد باشد درین وقت بنوشانند نتراس نتراس ده و دوازده گریب بسیار نفیست
 و برای دفع کردن در وقت احتیاج انیون خالص مرکبات آن یا کلورل یا لی تریپ یا بر و ما سید پلاسیم سو افق ضرورت بنوشانند
 اما کفایت را در علاج این مری منفعتی نیست شاید در آخر مرض برای تقویت استعمال شود و مفید گردد و در غذای این مری
 شیر گاو و شور بای کم یا از روغن غیره آنچه سهل است انضمام باشد خوراندند و هرگاه ضعف زیاد بود او را در وقت صبح
 مثل ایونیا کار بناس یا شراب براندی یا لپوت وین همراه غذا بنوشانند فصل نهم در یونفور این مری هم از حیات
 لازم است که بسبب پیدایش زهر در خون پیدا میگردد و لیکن در هندوستان در بلاد مغرب و شمالی آن دیده نمیشود اما در
 بندر و مرا و اتر قیا و امریکا جاییکه قریب بحر اعظم شرای آن آبادند و سکنه آنجا زیاد میشود و در ملک سیام هم زیاد
 میشود لهذا قوم فرانس نام این مرض مال نه سیام میگردد مال یعنی مرضی است یعنی مرض ملک سیام این مرض همیشه
 در جاییکه در شیب است قیست میشود در جای بلن مثل کوه تیرسد و در ملک که سیام بدان از حرارت موضع پختاد و در
 بلند نشود پیدایش شود و در ملک حار زیاد حادث میگردد و از حرارت آنرا حیات وقت حاصل میشود و از برودت
 فانی و زایل میگردد و اسباب سبب آن بخوبی واضح نشده این قدر دانسته میشود که هر جاییکه میشود در فصل حار
 میشود و در فصل بار در رخ میگردد و از امراض متعدیه است و تعدادی آن بسیار قوی است خصوصاً برای کسی که در
 ملک غیر در جایی آید که آنجا این مرض شایع بود پس این کس بزودی در آن مبتلا میشود بسبب قوت تعدیه آن العلا
 اول علامات مندره جمعی است که از قسم سقوط استهواذیت و در اعضا و در سر یافته میشوند و از یک روز تا یک و نیم روز
 این علامات یافته شده بعد آن دفعه بدن را میشود از پاره پاره کرد و بعد آن بخار ظاهر میشود و هر قدر که زمان سردی و شدت آن بوده
 میشود همان قدر در حرارت بدن از او یا ظاهر میگردد و هر قدر که سردی و لرزه کم بود حرارت هم به آن کمتر پیدا کرد و وقت
 زیادتی مخی جوش خون گاهی از یکصد و شش و هفت تا هفت درجه میرسد و همراه این مخی قی و غشیان زیاد میباشد
 و هر قدر که قی و غشیان زیاد میشود در اعضا زیاد میگردد و در وسط درین تب بود اگر چه در پیشانی عام بود لیکن
 برکناره هر دو ابرو جاییکه در عصاب زیاد میباشد همان جا شدت لرن در هم محسوس نمیشود و در چشمان سرسنگ
 بود چنانکه در چشمان کسی که از خواب بیدار کرده شود سرخی میباشد و در در چشمان حلقه سرخ رنگ بر جلد معلوم میگردد
 و ممکن است که تا این حد از او بیاورید مرض بر طرف شود و این وقتی است که زهر کم باشد و اگر ازین حد هم ترقی کنند پس آنچه

در قی می آید سیاه رنگ برمی آید و رنگ بدن رخفرانی شدیداً صفره میگردد و چنانکه در یقان شدید میباشند و اول بسیار
سرخ یازند و قلیل المقدار برمی آید و بر محل قلب ثقل محسوس گردد و روی مریض مثل چهره خائف میباشد و طس زیاد
بود که بر یک سہلو آرام نیابد و این علامات شدت سکہ چهار روز مانده بعد آن خفت ظاهر شود حتی که بیمار رنگ خود برکت
می نشیند پس بعد آن یاتپ مذکور کمال حدت پیدا میکند و در عین شدت آن عرق کثیر جاری شده اعراض بطرف نیت
یا حتی از قسم دیگر که در آن ضعف زیاد و نبض بسیار سریع و ضعیف بود و زبان خشک ویر بسیار برگزشت آنند و ن دندانها
سیاهی فالتی می آید و اینک باز قی شدت میکند لیکن درین قی که می آید آنچه خارج شود برنگ سیاه و دانه دانه جدا برمی آید
و آن اصل خون است که از میوه کس میسرین سده برآمده از موصفت معده قدری مضمر شده و صورت خود را گذاشته خارج
میشود و بعد آن که ام عرق کثیر در معده شوق شده از قی یا در براد خون خالص کثیر می آید و جای بجای چلبه و اعراض سیاه
کوچک دیده میشوند زیرا که سبب کمزوری خون از عروق صغار برآمده نمیشود پس چلبه بدن سرد و حرمی شود چنانکه
در اکثر مرض جنیه میشود و درین وقت ندریان و علامات ضرر دماغ و احتمال جواس سپیدی شوند و ضعف نبض بدن تا
فان زیاد میگردد و درین حال مریض ہلاک میشود و این علامات که نوشتہ شدہ اند باعتبار اکثر اندام گاہی مثل جنیه
قوی و شدت ثقل بر محل قلب سده پیدا شده فوراً قی سیاه می آید و بعد آن مریض ہلاک میشود و گاہی آنچه زبردین قی
در خون آمده اثر آن زیاد بر قلب میرسد و گاہی بزحدہ زیادہ موثر میشود و گاہی زبان و نبض بر حال صحت میباشد
وقتی بوغثیان مطلقاً نبوند لیکن ازیت بر محل قلب سده پیدا شده بعد چندی از آن قی سیاه می آید و دغہ بیمار و حالت
کمزوری ہلاک میشود و بی آنکہ تشنج پیدا کند العلاج رای بعضی معالجمین در علامت است کہ چون قی خود می آید بعد از آن
قی نکند بلکه اول سہل چند از او بیخبر صفر مثل بڑو و فلن یا کسلول یا سنگشیا سلفاس یا سفوف جیلپ کہ پوٹی یا
برگ سنای کی و بعد فراغ از سہل کنین مقدار کثیر از پانزہ تا سبت گرین روزانه دو سکہ بار بنوشانند پس اعتماد نشان در علامت
بر اسہال کثیر و تقویت خون است و بعضی مجربین میگویند کہ جملہ اعتماد در علاجش بر روغن تارپین است و طریق استعمال آن
یکی آنکہ روغن تارپین یک اونس همراه سبت اونس اشجوی رقیق آمیخته حقتہ دهند دوم آنکہ روغن تارپین یک اونس
روغن کبچہ نیم اونس کوز سبت گرین همراه سبت اونس اشجوی رقیق حل کرده حقتہ دهند و اگر از آن اسہال حسب مراد نشود
ہشت یا دہ ساعت باز موافق همین نسخه حقتہ دهند تا شکم خوب صاف شود سوم آنکہ سبت سبت قطره روغن تارپین
همراه آب پودینہ روزانه سکہ چهار بار بنوشانند در علاج این جمعی مفید است و ایضاً رای بعضی است کہ در علاج این
شریست کہ مریض را از جایی کہ بیمار شده جای دیگر برند و علاج اعراض موذیہ نمایند پس در اول اگر قفسن باشد
سہل و ہند مثل کسلول و سفوف جیلپ کہ پوٹی یا سنگشیا سلفاس و بعد آن کنین سلفیورک الیہ و انکوٹ حل کردہ آ
کثیر مثل سبت گرین بنوشانند و ہر گاہ در جمعی جوش خون موجود بود در چادر یکہ آنرا آب تر کرده فشرده باشند مریض را چند

از عروق

و همچنین در لغت فرانس یکی بیکم هر سه سکون یا ای تختانی و گات فارسی و ضم یا ای تختانی و سکون و او یعنی دو نده بر سر است و
 عدت نامند و هم گاهی در زبان انگریزی اگر آن مدرس فریوگر بفتح میم و سکون الف و رای همله و سین جمله نامند و مراد از نارسن هجاء
 که آنجا بر زمین گل و لاله و آب و گاه باشد که قدم انسان در آن فرود و دو آن بهای راه رفته آمده و در هم بخت لاشن بالاول فیه
 بفتح بای هجاء فارسی و سکون الف و ضم لام و سکون و او و فتح دال هندی و سکون لام نامند و آن یعنی زمین منکاست
 که در آن گاه و آب بود و این تسمیه بنا بر سبب آنست چند روز بعد از این جملی درین زمین پیدا میشود با بجملا این می از سر می
 شروع میشود و از آمدن عرق جدا میگردد و بعد انفصال جملی بدن در راحت و آرام میباشند و باز بروقت همین شروع میشود
 و بالبرق منفصل میگردد و لهذا آنرا انتر میگویند نامیدند چه در میان دو شدت صحت می باشد و جملی تمام و کمال منفصل میشود
 بهین سبب از وقت جدا میگردد با بجملا این جملی بر سه قسم منقسم میشود قسم اول آنکه هر روز دوره میکند و آنرا بلغت انگریزی
 گویند یعنی بضم کاف و سکون و او و کسرتای هندی و سکون دال هندی و فتح بای مثلاً تختانی و سکون نون یعنی آید
 هر روز و لیری دانه فی کل یوم نامند قسم دوم آنکه یک روز در میان آید و آنرا بلغت انگریزی ترشیا نامند یعنی مثلاً
 فرکانی و سکون رای همله و کسرتین مجمره و فتح بای مثلاً تختانی و سکون الف و نون یعنی دوره کننده هر روز سوم و
 عبرتی جملی خب خالصه نامند سوم آنکه بعد از دوره کند و آنرا بلغت انگریزی کوارشن بضم کاف و سکون و او و فتح الف
 مدوره و سکون رای همله و فتح نای هندی و سکون نون یعنی دوره کننده هر روز چهارم و لیری جملی بلخ نامند و گاهی
 اینها مرکب و مضاعف میشود یعنی مکرر دوره میکند پس اگر کوئین هر روز دو بار دوره کند آنرا اول کوئین
 نامند و اگر ترشیا که یک روز در میان می آید اگر کوئین کند آنرا اول ترشیا نامند اما چون این جملی مکرر نمیکند
 پس مثل کوئین هر روز نمیکند و بان مشابه میشود ولیکن فرق بینها این طور کرده میشود که کوئین حافظ وقت
 و ساعت خود میباشد و اول ترشیا در اوقات مختلفه می آید مثل اینکه شکار در روز اول وقت نواخت کشش ساعت می آید
 و روز دوم بروقت نواخت چهار ساعت می آید من بعد از سه سوم بروقت نواخت کشش ساعت و روز چهارم بروقت
 نواخت چهار ساعت می آید و این دانسته میشود که اول ترشیا است یعنی دو غب دوره هر روز میکند و اگر کوئین بلخ
 یعنی در هر دوره کند صورت آن مثل صورت ترشیا میباشد یعنی یک روز در میان می آید و بسبب آن غب تهیه میشود
 که غب است یا بلخ و بینما فرقی کرده می شود باین طوری که هر کوئین بروقت خود می آید و وقت دوره هر کوئین جدا باشد
 و اگر کوئین اول وقت نماز می آید و ترشیا یعنی غب قریب نصف النهار دوره می کند و کوئین قریب شام می آید و گاه
 دوره کوئین اولی نماز تا آخر می شود و در وقت رفته شاقه در ظاهر میشود تا آنکه بروقت ترشیا که نصف نماز است
 میرسد و آنیک یا ترشیا میشود و اعراض حقیف شده مرض ضعیف گشته زائل گردد و صحت حاصل میشود و گاهی دوره
 ترشیا مقدم و صفت در وقت خود میکند تا آنکه رفته رفته بروقت دوره کوئین دوره آن شروع میگردد پس در

وقتی که در روز سه روز یک بار از آنکه بلغت انگریزی نامند

وقت شدت در اعراض آن زیادہ گردد و منتقل بہ کولترین میشود و گاہی دورہ در شیان متاخر میشود حتی کہ رفتہ
 رفته بروقت کوارشن کہ آخر روزست می آید و درین وقت سخت در اعراض آن وقت در مرض پیدا می شود
 و انجام این تاخر آنست کہ یا جمعی زائل شود یا منتقل برنج گردد و کنگ دورہ کوارشن یعنی ریح گاہی در وقت کوتاہت
 میگذرد و درین وقت در اعراض شدت ظاہر میشود تا آنکہ رفتہ رفتہ اعلی تر شیان شود و بعد آن کولترین گردد و درین وقت
 شدت در اعراض و قوت در مرض پیدا میگردد و گاہی دورہ آنتم متاخر میشود تا آنکہ در روز پنجم یا ششم دورہ میکند
 و آخر درین وقت ذایل میگردد السبب اسباب معده و معینہ بر حدوث آن کثیراند مثل ایجاد ماندگی بدن کہ از کثرت
 مشقت بدنی و سفر حاصل میشود یا از نیامدن خواب و وقت شب بدن خفیف میگردد و ہم کیفیت نفسانیہ مثل خم و ہم کہ
 صورت غصت بلغم پیوستہ بہم خوردن اغذیہ کہ ناموافق طبع ہاست و اذعان بدہنمی پیدا شود و همچنین زیادہ نوشیدن شراب
 و پوشیدن لباس ظہ و رسیدن گرمی آفتاب بر پشت و فقار ظہر چہ این امر تجربہ ثابتست کہ از رسب بچگرمی
 بہ فقار ظہر گرمی در بدن محسوس میشود و از رسیدن سردی بر پشت و فقار ظہر در بدن سردی محسوس میگردد و ہم کبار
 باین مرض مبتلا و مریض شدن مستعد میسازد بدن را برای آنکہ ہر گاہ بہوای رطب فاسد بان رسد و رمی کند کہ مبتلا شود
 و بعضی سبب آنست کہ ابتدای شہر قمری ہم بر حدوث این جمعی معینست و در شروع ماہ این تب زیادہ عارض میشود
 پس اینیم از اسباب معده و معینہ این جمعی خواهد بود و اصل سبب همان فساد ہوای رطبست کہ آنرا الیرانیہ ہم و
 سکون العت و کس لام و سکون ہای ثناۃ تحتانی و رای ہلک و فتح ہای ثناۃ تحتانی و سکون العت بلنت انگریزی سبب و معنی
 آن ہوای فاسدست کہ از زمین برآید لیکن ہوای مذکور از نظر حس بصیر مبصر نمیشود و مطلقا ہوای سبب لطافت خود دیدہ نمیشود
 اما فساد آن جو ساطع کیمیای ثابت مدکی میگردد کہ درین ہوا کار باک است و بخار کہ مرکب از اجزای مائی و ہوائی است ہم
 ہوای گسرتی و ہوای فاسوری و ہوای بیثروجن و ایونیاز زیادہ میباشد و این اشیا و اجسام بسبب متعفن شدن
 نباتات در جای خاص مجتمع باشد پیدا می شوند و غالبست کہ ہمراہ این ہوای فاسد اجسام صغار جسدہ کثرت
 نباتات پیدا میشود و موجودی باشد و چون این اجسام در حرات داخل شوند رفتہ رفتہ اکثر انبساط از خون بر صورت خود می آید و
 خود ہم غذا یافتہ زیادہ میشوند و ہر گاہ این اجسام در خون بارہ شوند چون ضعیف و کمزور میشوند و لہذا متعفن اعضا در آن
 کم گردد و خود ہم بسبب کمزوری غذا کم میگیرند و اذعان ضعف در خون و بدن پیدا میشود و علت غائی این تعفن تاثیر حرارت
 آفتاب توڑست در جایکہ زمین نناک باشد و آب در آن مجتمع باشد و بران زمین نباتات و اشجار کثیر قریب قریب وجود
 چنانکہ در بلاد عارہ بہر فصل بہر شکل این حال بخوبی دیدہ میشود کہ جا بہ جا در ادویہ و غذایان کہ آب بارش مجتمع بود از نباتات
 متعفن میشود و تا کیفیت رسیدن این زہر نباتات در خون پس اکثر آنست کہ چکن زہر مذکور از زمین جدا شدہ در ہوای متعفن
 میشود و واضح باد کہ خود بخار فاسد زیادہ از چهار دفعہ بیش از زمین بلند نمی شود و لیکن پذیرہ ہوای خارجی زیادہ از

از اجزای هوا

و حد و زیادتی تصاعد آن با قطار صمادی و جلال غلظت اندیش هر گاه این هوا که در آن بخار فاسد و بیهوشی زهر
الود مینویسد در تنفس کشیده میشود و در ریه داخل شده با خون می آمیزد و در خون زهر مکرور داخل میگردد و این
هوا می فاسد و در آنکه در فدران و او میاید و غلظت وسیعتر است باشد نفوذ میکند و از آن زهر مکرور آب می آید و چون این
آب فاسد کشیده میشود بزرگی آن زهر مکرور در خون و بدن میرسد و بهم باید دانست که این هوای فاسد آب جمع را زیاد و دست
میدارد و در آن بزودی نافذ میشود و آثار فاسد بسیار در اندامها بر سر آنها می افتد در او دیده میشود که بزودی اثر فاسد و
ظواهر میشود و هم آنچه بخار از زمین مذکور بر میخیزد و در آن جمله اجسام مذکوره که ماده زهر اند تصاعد میشوند و آنها بسبب بخت
در اطراف و اکناف میرسد خصوصاً هر طرف که نسبت این هواست زهر مکرور زیاد و بهر جهت میرود و کسانیکه در مکان زمین
که قریب و متصل زمین است میمانند زیاد مبتلا در امر این هوا میباشند بخلاف ساکنین تصور مکنی که ایشان که در آن
متصرف میشوند بهم باید دانست که این هوا می فاسد و در جایکه تری و رطوبت زیاد و در زمین باشد و در حیات و نباتات
پراکنده باشد که بزودی اثر شعل شمس در آنجا رسد اکثر آنجا میباشند زهر مکرور که در سفر باشد اما باید که اگر قریب شام
یا وقت شب در حالت سفر چنین زمین وارد شود پس باید که از راه رفتن بر زمین مذکوره درین اوقات خود باز دارد که وقت
شب این زهر در آن مجمع میباشند و هر گاه روز بلند گردد و از حرارت آن آب کثیر بواسطه شود و این زهر متفرق گردد آن
زمان در زمین مذکوره قدم نهند و راه رود تا از اهمیت هوای مذکوره محفوظ بمانند و همچنین هر گاه جمعی از زهر هوای طب فاسد
باشد چنانکه اکثر اجداد فصل در شکل در اکثر بلاد هندوستان میشود درین وقت ضرورت است که در محن خانه و میدان خواب کنند
و زیر آسمان وقت شب نشینند بگه اندرون مکانات خانه ماند و تا آفتاب بلند نشود و رطوبت از هوا کم نگردد از خانه و مقصود
که در آن شب باش بوده بیرون آید تا از ضرر هوای فاسد مأمون باشد العلامات گاهی قبل از مرض این جمعی علامت
مندره که قبل از مرض جمعی عموماً یافته میشود و مکرر مذکور شد مثل عیا و کمزوری و قلت اشتها و تکرر قلع و دردی در پهلو
و بعد آن جمعی می آید و اکثر این است که این جمعی اینترنست فیور دفن پیدا میشود اما در آن در همه اقسام از ابتدا تا اختتام
ضرورت است که بر تله درجه مشتعل باشد اول درجه برودت است که در ابتدا شروع میشود و در هر چه حرارت است که بعد برودت
ظاهر میگردد و سوم درجه عرق است که بعد از شدت حرارت می آید و علامت هر درجه مختلف میباشند پس در درجه اول لال
مریض را خمیازه و قازه برابری آید و فوراً همراه آن سردی در بدن خصوصاً در فقر ظاهر میشود و بعد آن لرزه و ماض
عارض گردد و اگر مریض قوی است چند آن لرزه شدید میباشند که بسبب آن بگم بیمار حرکت میکند و همراه آن خشونت
و تشنگی در جلد ظاهر شود و قشعرار یعنی بر خاستن موی تن ظاهر گردد و رنگ ناخنها و زرد گوش نیلگون گردد و تقض بهر جهت
میگردد و بمقابل صدر و معده مریض برافزیت محسوس میگردد و نبض دقیق و سزج و گاهی دقیق و بعلی و ضعیف میباشند
و زبان اکثر درین درجه مثل صحت میباشند لیکن اشتها نبود بلکه اکثر نشانیان و گاهی تنی بهمی آید و بول باریک

و رنگ آن قلیل و کثرتی باشد و در فشار طبع و قدیم در می باشد و طبع منجرب و در هیچ غیر خوش می آید و گاه گاه در کلیم
 زبان هم یافته شود و این حالت گاهی از آن دقیقه تا هفت دقیقه یا از آن هم کم ماند و گاهی تا پنج ساعت ماند و بعد
 درجه ثانی که درجه حرارت است شروع می شود و درین درجه اول بر ظاهر بدن گرمی محسوس می شود من بعد سردی معلوم
 میگردد و بعد آن با گرمی معلوم شود و بعد آن باز سردی محسوس گردد و لیکن اکنون زمان احساس گرمی زیاده و زمان
 احساس سردی کم می شود و همچنین بار بار گرمی و سردی محسوس شود و هر بار زمان احساس حرارت زیاده کرد تا آنکه
 تنها احساس حرارت باقی ماند و سردی مطلقاً رفع شود پس بعدین وقت جلد بدن زیاده عاری می شود و بر جوارح
 سردی پیدا می گردد و درین خشک می شود و تشنگی زیاده گردد و درین وقت زبان چرک آلوده برنگ خاکستری دیده
 می شود زیرا که اکنون بت جوین خون رسیده و سبب ننگ در زبان و وقت جوین خون است که درین وقت می گویند که
 زبان تبدیل می شود یعنی می گویند سابق می رود و دیگر می گویند همین پیدا می شود پس رنگ می گویند همین مرده
 می گردد و هم چون از می گویند همین قدیم مرده بسبب مرده شدن صفای زائل می گردد پس آنچه خورده می شود و بر آن مرده
 اثر آنرا می گویند همین مرده قبول می کند و بان متلون می شود از این سبب مکرر و برنگ خاکستری دیده می شود و هم درین
 از خدا لغزت می باشد و بدن درین درجه رطوبات را کم پیدا می کند و بسبب آن بول کم می آید و آنچه آید رنگین می باشد
 و عرق و لعاب درین درجه درین درجه نباشد و همین سبب طبع نفیض بود اما درین حال جگر رطوبت خود را که صفرا است
 زیاده پیدا می کند لیکن در خلیقه صفرا زیاده می ماند و رفع نمی شود و بسوی اسهال می رود و بسوی اسهال می آید و از آن
 خشان قلی درین درجه زیاده می باشد و درین درجه
 نفیض غلیظ و سبکی می باشد و در نفس هم سرعت بود لیکن از درجه اولی کم می باشد و چون اعراض در شدت خود
 انتها رسد درجه ثالث که درجه عرق است شروع می شود و درین درجه اول بر پیشانی عرق می خورد و در بقدر آن در اعراض
 خفت ظاهر گردد پس قدرتی بر تمام بدن عرق ظاهر شود و هر قدر که عرق می آید یعنی بر طریقت می شود تا آنکه بدن سرد گردد و درین
 راحت یافته در خواب رود و چون از خواب بیدار شود خود را می بیند و هیچ اثری نبود و گاهی درین درجه ضعف
 بر مریض زیاده طاری گردد و صورت آن مشابه می شود یعنی مریض بی حوش و باقی از اعراض و چه ضعف نفیض می آید
 مانند که چشم و غیره و این وقتی است که در درجه حرارت تکلیف اند بر مریض از شدت اعراض رسیده باشد و باید
 که اکثر دردت اظهار این جمیات ثلثه هم فرق می باشد پس دوره نمی گویند یعنی از دردی کل ایام گاهی از هشت ساعت
 تا ده ساعت مانند دوره ترشمان یعنی غیب در شش ساعت تا هشت ساعت باقی می ماند دوره کواریش یعنی ربع از چهار ساعت
 تا شش ساعت مانند و گنگ در درجات ادوار این جمیات هم فرق می باشد پس در درجه اولی که درجه برودت است در ترشمان
 و کواریش نسبت کواریش زیاده طویل می باشد و درجه گرمی که کواریش از هر دو قسم دیگر زیاده می باشد و در ترشمان

سبب ننگ در زبان می گویند همین مرده

یعنی غیب در چه حرارت بسبب کوارتن یعنی اریح زیاد و طول بسیار شد و ایضا در چه حرارت در مرض قوی که فرجه و بجم بود
 زیاد و قوی و عاده میباشند و دیگر زبان در چه کک کک و بیرون آن در مرض قوی از پاره میباشند چه جوش خون در آن پاره
 بود و خصوصاً کک کک که درین صورت دو سبب قوی برای چرک آلوده شدن بان جمع میشود قوت مرض
 قوت مرض زیرا که کک کک این اقسام دیگر زیاد و قوی است و ایضا باید دانست که گاهی دوره این جمعی بر صورت مغز
 خود که ابتدا ببرد و اشتداد حرارت و اختتام لبرق است نمی آید بلکه گاهی درجه اول یعنی درجه برودت یافته میشود
 و درجه حرارت بدن و در چه عرق میباشند و گاهی درجه برودت میباشند بلکه ابتدا از درجه حرارت مسکند و قبل آن
 سردی میباشند و گاهی درجه برودت و درجه حرارت هر دو میباشند لیکن فقط عرق می آید و بسبب آن اشتباه معرفت
 این جمعی واقع میشود و این را بلوغت اگر نبوی ماسکد فیورنچ میم و سکون الف و سین همایه و کسکاف و سکون الف
 هندی یعنی تپا پوشیده مینامند زیرا که بسبب ظاهر بودن درجات ثلثه آن معرفت مرض مشتبه میشود لیکن
 از اعراض دیگر که بروقت معین ادوار ثلثه موجود میشود دانسته میشود که این جمعی از سر مشت فیور است ادا جمعی است
 که گاهی حرارت در بدن بسیار کم میباشند لیکن در سبب اجتماع خون در آن وقت گرمی محسوس میشود و دیگر علامات
 خون درین وقت موجود بود مثل اینکه در سوز زیاد شود و نوم قالب گردد که بدشواری بیداری شود و نقل اسهال سرخی
 چشمان و آواز ظنین و دوی در گوش مسوم میشود و این همه بسبب اجتماع خون در سبب این حرارت سرد و در
 از اعراض از سر این جمعی است و اجتماع خون در سبب تمام درجه حرارت میشود و ایضا گاهی اجتماع خون بروقت معین
 در لقم قلب و شریان عظیم در بدن می میشود و درین وقت نقل در سینه و نفس عالی و نبض دقیق و سریع میباشند این
 حالت قائم مقام درجه برودت میشود و هم گاهی درین جمعی اجتماع خون در سینه میباشند و اذان تهنوع و قوی بسیار
 میشود و گاهی اسهال درین وقت عارض میگردد پس این حالت که در آن قوی و تهنوع بود قائم مقام آخر درجه حرارت
 و آمدن اسهال قائم مقام درجه عرق میباشند و گاهی مبتلا شدن درین جمعی مرض از علاج صحت یابد و جمعی بظاهر
 بر طرف میشود لیکن گاه گاه ادراکات اجتماع خون در سبب یا در دل یا در شریان عظیم یا در ریه یا در سینه بروقت
 معین نکند که تپ مکرر بروقت معین می آید عارض میشود چون این کس از محل تولد زهر دور میشود و مثل اینکه نقل سفر
 به بلد دیگر که هوای آن صاف باشد نماید ازین اعراض نجات می یابد لیکن بطور اعتیاد مرض خاص از وجود اسباب
 معین مرض نکند مثل خوردن اغذیه ناموائه یا زیاد کردن مشقت بدنی یا پوشیدن لباس رطب و غیره و از این
 تپ مبتلا میشود و درین وقت هم خفا در تشخیص ظاهر میشود لیکن از موجود بودن علامات اجتماع خون در سبب یا در
 یا در شریان عظیم یا در ریه بروقت معین بطور دوره دانسته میشود که می این در مشت فیور است فتن گن بد آنکه
 چنانکه بانی سولد این جمعی در خون داخل میشود پس با خون آمیخته در دل و معده و اعصاب خصوصاً سبب بی بیک میرسد و

اول این اعضا را غم می کند و ازیت میرساند و از آنجا این درجه اولی هر وقت پیدا میشود و گاهی ذی و آنرا این اعضا می
می بیند که مانند ای دوره این غمی غشی پیدا کرده مریض هلاک میشود و سبب آن کموری دل می باشد لیکن این باطل
شاید و تا در حادث میشود اما اکثریه نیست که در هر چه برودت قلبه یا در ضعیف میشود و دوران خون بسیار طی میگرد
مانند بر لبها و زخم گوشه چشم و زخم نیلنی ظاهر میشود و در جانب خارج بدن اندرون جلد خون بسیار کم می آید لیکن در اعضا
باطنه مثل طحال جگر درین وقت اجتماع خون زیاد می باشد و بعد آن چون درجه حرارت شروع میشود و آنرا از قلب کم
میگردد و در دل قوت می آید و بسبب قوت خود خون را بزرور قوت در اعضا میفرستد و دوران خون سریع میشود و در
خون درین وقت جوش و حرارت پیدا میگردد و ازین سبب هم درین وقت که درجه حرارت است باز خون در اعضا میماند
مثل طحال جگر زیاد می آید و از اجتماع دو سبب زیادتی خون در اعضای باطنه طحال و جگر درین غمی نقصان عظیم
میرسد چه در درجه برودت بسبب اجتماع خون مقدار این اعضا کثیر و وسیع و قوت آنها ضعیف میگردد و در درجه حرارت
چون خون جوش را خارج می آید از آن درم و غمی در آنها حادث میشود پس گر این غمی یک دوره کرده رفع شود آنچه
نقصان درین اعضا راه یافته باشد بعد صحت از قوت بدنی و علاج کردن با دو به این نقصان تا کمال میشود اما اگر بود
زیاده آید تب کثرت کثیر نقصان این اعضا هم زائل نمیشود و باقی ماند و طحال در دوره عظیم میشود تا اینکه مقدار آن گاهی
این قدر زیاد میشود که اکثر شکم را میگیرد و تا جگر میرسد و همچنین جگر هم متضرر و متورم شده گاهی چنان کثیر میشود که بر
اکثر شکم می آید و تا طحال میرسد و از ورم جگر قان و اسهال در غیر پیدا میشود و از اجتماع خون در کرده ورم کرده مزمن گاهی
ایلیوس پور یا غشی سفیده بیضه در بول پیدا می شود و گاهی بول الدم حادث میشود خصوصاً در درجه حرارت و از اجتماع خون
در ریه گاهی سرفه و گاهی ورم ریه پیدا میشود و اکثر درین وقت سرفه و قوت زوره می آید و بسیار میگوید که مراسم قوت
شدت غمی می آید و اگر بعضی استعداد خاندانی برای تب دق داشته باشد درین وقت تب دق هم پیدا میشود و درین وقت
برای خون خانه نقصان عظیم میرسد که اجزای سفید در آن نسبت ذرات مرغ زیاد پیدا میشود و از این در خون کثیر
می آید و حالت موسسه بزبان انگریزی به گاهی اکیسیا یعنی کات اول و سکون العت و کات ثانیه و کثرت و سکون یا ک
نمائی و کاف و کسرین مهله و فتح یا یی نشانه شمائی و سکون العت نامند بر بدن ظاهر شود و آن نسبت که رنگ بدن
اصغی ضعیف میگردد و حلقه سیاه گرد چشم پیدا میگردد و لبهای مریض سفید و ششها قلیل و گاهی تبش شکم و گاهی اسهال و گاهی
در سردگاه حرارت در بدن محسوس گردد و با این حالت اکثر امراض باسانی پیدا میشوند و خاصه در فصل باره
و غیر زیاد پیدا میشوند و بسبب کمزوری خون بدن یا ورم طحال یا ورم کبد یا از اجتماع هر دو مرض مذکورین آنست که
بیمار زیاد جمع میگردد و بر مخدین و ساقین دق مین هم ورم می آید و سبب آنهم ورم کبد یا ورم طحال یا ورم کله سیاه
لیکن اکثر این ورم بسبب ضعف گردد و یا ورم آن پیدائی نشود هر گاه کرده کار خود بخوبی تا وید با بکلیه سبب پیدا شدن

طالعات حالت موسسه کالکلی

بسیار یک ساعت بنوشانند تا عرق آید یا خفشان و شروع شروع شود آن زمان نوشانیدن این ادویه ترک کنند و اگر گرم
 دوائی مذکور را با هم آمیخته بنوشانند اقوی و بهتر خواهد بود مثل اینکه لاکر ایونیا ایستیش دو درم و سفوف ایچا کوانتینا
 سلوشن ایتتمنی ایلیس پانزده قطره همراه سه اونس آب ساده بنوشانند و اگر قبض شکم هم باشد میگیشیا ساغاس دو درم
 و لاکر ایونیا ایستیش دو درم سلوشن ایتتمنی ایلیس پانزده یا بیست قطره یا عوض آن دین دیپیکا کوانتا از نیم درم تا یک درم
 همراه آب ساده که سه اونس باشد آمیخته بنوشانند و این دو را به شخص قوی بعد دو دو ساعت بنوشانند تا جمعی از عرق
 یا اسهال شروع شود آن زمان نوشانیدن آن ترک کنند و اگر درجه حرارت زیاده قوی نباشد این دو را بسیار
 تا دفع و کافی میشود صفت میگیشیا ساغاس دو درم کینین سلفاس دو سه گرم سلفیورک ایست و آلکوت پانزده
 قطره آب ساده سه چهار اونس با هم آمیخته یکبار جمله دو و بنوشانند و بعد آن مکرر موافق وزن سابق باین نحو
 نوشانند که اگر قبض شکم زیاده بود بعد دو دو ساعت و اگر کم بود بعد سه سه یا چهار چهار ساعت بنوشانند و بعد
 جاری شدن سلسله اسهال این را ترک کنند چون آمدن عرق شروع شود قدری لباس بدن کم کنند
 تا فرط در آن واقع نشود اما این قدر کم نکنند که باز سردی شروع گردد لیکن در اول از رسیدن سردی
 و هوای سرد به بدن حفاظت نمایند تا فوراً عرق بندم نشود بلکه آهسته آهسته در اول بدن را از عرق پاک کنند
 بعد بگذارند تا آهسته آهسته بدن سرد شده عرق بند گردد و در کمک بار و یا فصل بار و در درجه حرارت از زیاده
 پوشانیدن لباس خفیف تا لباس گرم و از نوشانیدن اشیای حاره بالفعل فوراً عرق می آید لیکن از استعمال این تجویز
 در فصل حار و ملک حار احتیاط نمایند و الامورث سرسام میشود و بهرگاه در درجه حار و جمیع خون در کدام عضو
 بمثل دماغ و طحال و جگر و غیره یافته شود فوراً از او بر آن چسباندند در اوقات راحت و صحت بعد زوال دوره تب
 سازند که با دوره نشود و برای آن نوشانیدن ادویه مانع از عود و در مرض مفید است و این ادویه بسیارند لیکن
 از همه اقوی و عمدتاً و دفع کینین است پس آنرا با استعمال آرد و طریق استعمال آن برای شخص قوی آنست که در وقت صبح
 بعد چهار چهار یا پنج ساعت از پنج گرم تا ده گرم بنوشانند و گاهی تا یک درم کینین در بیست و چهار ساعت می نوشانند
 لیکن بهتر آنست که در بیست و چهار ساعت نیم درم کینین به شخص قوی در اوقات متفرقه بنوشانند و گاهی یک بار از
 پانزده گرم تا بیست گرم کینین یک ساعت قبل از آمدن نوبه بنوشانند و دفع از آمدن نوبه میشود لیکن نوشانیدن
 مقدار قلیل آن در اوقات متعدد و متفرقه چنانکه پیشتر نوشته شده ازین بهترست و طریق نوشانیدن کینین هم مختلفست
 یکی آنست که سفوف کینین را در دهن مرطوب نموده با آب ساده بالای آن نوشانند و گاهی آنکه کینین را در آب لیموی کاهند
 سلکوه همراه آب ساده بنوشانند سوم آنکه کینین را در سلفیورک ایست و آلکوت مخلوط کرده آب ساده بآن آمیخته بنوشانند چهارم
 کینین را که پنج گرم بود همراه اسپریت نایطریک ایچا کوانتینا یک درم باشد مخلوط با آب ساده آمیخته بنوشانند و این از همه بهتر

در فصل حار و ملک حار احتیاط نمایند و الامورث سرسام میشود و بهرگاه در درجه حار و جمیع خون در کدام عضو
 بمثل دماغ و طحال و جگر و غیره یافته شود فوراً از او بر آن چسباندند در اوقات راحت و صحت بعد زوال دوره تب
 سازند که با دوره نشود و برای آن نوشانیدن ادویه مانع از عود و در مرض مفید است و این ادویه بسیارند لیکن
 از همه اقوی و عمدتاً و دفع کینین است پس آنرا با استعمال آرد و طریق استعمال آن برای شخص قوی آنست که در وقت صبح
 بعد چهار چهار یا پنج ساعت از پنج گرم تا ده گرم بنوشانند و گاهی تا یک درم کینین در بیست و چهار ساعت می نوشانند
 لیکن بهتر آنست که در بیست و چهار ساعت نیم درم کینین به شخص قوی در اوقات متفرقه بنوشانند و گاهی یک بار از
 پانزده گرم تا بیست گرم کینین یک ساعت قبل از آمدن نوبه بنوشانند و دفع از آمدن نوبه میشود لیکن نوشانیدن
 مقدار قلیل آن در اوقات متعدد و متفرقه چنانکه پیشتر نوشته شده ازین بهترست و طریق نوشانیدن کینین هم مختلفست
 یکی آنست که سفوف کینین را در دهن مرطوب نموده با آب ساده بالای آن نوشانند و گاهی آنکه کینین را در آب لیموی کاهند
 سلکوه همراه آب ساده بنوشانند سوم آنکه کینین را در سلفیورک ایست و آلکوت مخلوط کرده آب ساده بآن آمیخته بنوشانند چهارم
 کینین را که پنج گرم بود همراه اسپریت نایطریک ایچا کوانتینا یک درم باشد مخلوط با آب ساده آمیخته بنوشانند و این از همه بهتر

در کجا پیش از اسهال باشد زیاد مفید شود چه این دو امیکس سمیران اگر امیر ساند بخلاف کین که آن منوی میگویند که
 در هر گاه طحال افضل نیست درین حقیقی پیدا میشود و احساس درد در آن یافته شود و در حرکت تنفس هم درد بحال حال سینه
 غشای بلدر که خلافت طحال است محسوس گردد درین وقت زود موافق حاجت بر عمل طحال چسباند و بعد آن هر گاه زخم و دهن برون
 و خشک شود پودش کبر فلتا از زخم کتان درست ساخته بر طحال بالای شکم بندد و سهولت مخرج مالیت و کم کننده جوش خون
 مثل سنگینی سلفاس با سفوف جیل که پودر نوزادانند لیکن کیلومل درین وقت مناسب نخواهد بود که طحال اطلاق و ضعیف کند
 و هر گاه وزم حاد طحال بر طرف شود و بعد آن سختی در آن باقی ماند بسبب رگن زنده فاکتورن از خون مولد و در هر طحال
 در این صلابت کمال شوری بر طرف میشود و گاهی تا تمام عمر باقی ماند و بسبب آن بار بار طحال در حقیقی متورم میشود درین
 وقت برای ازاله صلابت آن اگر بعضی قوی باشد پودر از دوائی کنتاروس درست ساخته بر طحال نهند و بعد بر خاستن
 آبله قطع کردن آن مرهم ساینه ایمان کرده نمند تا خوب جاری شده سائل گردد یا مرهم بنایید اینست که از مرکبات بسیار است
 حوض پودر کنتاروس بر آن طلا سازند لیکن از استعمال این دوا گاهی جوش دهن بزودی پیدا میشود خصوصاً در
 که خون آن کمزور بود و بسبب آن در وقت های آن همیشه قدری برآمدگی معلوم میشود و از غیر کردن خون او کم قدری
 از نشه بماند پس در چنین مرض استعمال آن نباید کرد و عوض آن شکر اودین یا مرهم اودین یا لاکر اودین برای
 کسی که مجتنب از استعمال شراب باشد جمیع مواد هر مرضی خواه قوی بود یا ضعیف جایز و مفید است و نوزادانند ادویه
 دانه اورام اعضای باطنه مثل کالشیم میور پاس پوپر یا اودر اند پناسیم یا پرو مایید پناسیم موافق عمر و وقت مرض
 انفع بود لیکن طریق استعمال این ادویه آنست که یک مغته از نیم هر چه میسر شود و مناسب باشد نوزادانند آذراترک کنند
 و بعد آن تا یک مغته یا دو مغته بجای آن سفوف کلنای مرکب که آنرا اسپلین پودر نامند و در کتاب امراض عاقله
 نوشته آن در ذیل علاج وزم طحال مذکور شده نوزادانند زیرا که از استعمال ادویه مغلطه اورام مذکوره کوری در خون پیدا
 میشود و آن مضرت پس زیاد از استعمال آن جائز نبودن بعد اگر سختی طحال باقی ماند با ادویه مذکوره را نوزادانند
 گاهی از استعمال سفوف مذکور هم نوبت بجران اسهال میرسد پس اگر نوبت با اسهال رسد حوض سفوف کلنای مذکور هم
 این دوا نوزادانند کین سلفاس دو گرین قری سلفاس دو گرین لاکر اسکر کنیانج قطره یا حوض آن شکر نیکس امیکا
 از ده قطره تا بست قطره سلفورک ایستد و انکوت یا سلفورک ایستد و انکوت یا نوزده قطره همراه نفع کوشا
 که کمی نیم اونس بود گرفته بهر را کجا کرده روزانه سه چهار بار موافق این مقدار نوزادانند و گاهی فریم ریگه گنم دو گرین
 یا هوزن آن کین سلفاس هم را که شکر کلنای سائس یا که شکر کلنای کسی که حسب سبب روزانه سه چهار بار نوزادانند یا فریم ذای
 آتیز و گنم که آنهم قسطنطنیه آب است که آهن مخلول با آب در مثانه کوسفنه یا گاو پر کرده سر سبب در آب می اندازند پس نیم
 از غشای او شش کرده در آب خارجی می آید باین اسم موسوم میشود زیرا که ذای بفتح دال سبب و سکون است

درین استعمال ادویه طلا و اورام حوضی
 درین استعمال ادویه طلا و اورام حوضی

کسر زای شانه چنانی است که از غشای او سر کرده بیرون آید و این مزاج بود الف و کسر لام و سکون یای چنانی
 و زای میوه یعنی چیزی است که دقیق شده باشد و چون این است بسیار دقیق کرده میشود که سبب آن همراه آب از
 غشای شامش شده بر می آید لهذا باین اسم موسوم شد و چنانکه این در خارج بدن از غشای میوه خود بسبب کمال
 بود بر می آید همچنین بعد از نشیدن و داخل شدن در معده از آن برآمده در خون داخل میشود و از تاثیر خود آنرا قوی میگرداند
 باجمه این آب این را از ده قطره تا بیست قطره آب ساده یا همراه نقوع ادویه تلخ بنوشانند و مادام که سستی در طحال
 باقی مانده عود کردن این محلی قوی میباشد لهذا بعد زوال این محلی هم کین و فیضی سلفاس ناده سه ماه بعد از این
 محلی نوشانند باین طریق که هفته دو هفته نوشانند و باز ترک کنند و بعد چند روز باز بنوشانند تا آنکه قوت اصلی در بدن
 عود کند و چونکه بعد خوردن این دوا پر از رنگ سپاه می آید پس از دیدن آن خائف و متحیر نشوند و هرگاه در این محلی
 در مکرورم پیدا شده باشد و مقدار آن زیاد گردد درین وقت هم ادویه و افه او را درام باطنه مثل ایونیا میور یا اس
 کالیم میور یا اس میور یا ایوژا اسد یا اس میور یا اس
 حسب مورد آن باید مستلزم گردد و جگر باشد یا غده زرد کاسه اسفل هم همراه آن مؤثر شده باشد ایونیا میور یا اس
 بهتر و گاهی است و کالیم میور یا اس
 پرومائیڈ یا اس میور یا اس
 عوض ایوژا اسد یا اس میور یا اس
 وقت ناسر میور یا اس
 در طحال یافته شود علاج آن با علاج محلی ترکیب داده نمایند و بعد زوال محلی غذای خوش متوی حوزانند و روغن جگر
 و تاک سرب و سرب قیری ایوژا اسد یا اس میور یا اس
 محلی همیشه می آید درین وقت باید که از محل سکونت خود که در آن این مرض پیدا شده نقل کرده به بلدی دیگر که هوای آن خشک بود
 و اینها هر که یکبار در سالی باین مرض مبتلا شده محبت یافته باشد در سال دیگر باز بیند که این محلی شایع شده اکثر در مان بآن
 مبتلا میشود و با آنکه بنا بر تقدم الحفظ قدری قدری کین هر روز بخورد تا از ضرر او خود این محلی محفوظ ماند و چون
 کسی را ضرورت رفتن بجای دیگر از این محلی در آنجا شایع بود افتد او را هم باید که هر روز قدری قدری کین خورد و باشد
 تا از مرض مخصوص مقام خاص محفوظ ماند و فتال کسر قائده بد آنکه هرگاه محلی قائده در وقت واحد و بر ساعت معین آب
 خواه هر روز یا یک روز در میان یا دور و در میان داده آید که آنرا بر بی حافظه للساعة الواحدة می نامند و در
 وقت باید که تنقیه و استعمال مبدلات مزاج هشت گزین شب بمانی بر بان را که بر بی شب مکلس گویند روزانه
 سه بار بر نفس نوشانند که مجرب بلا تخلف است لیکن باید دانست که در کتب طبیه عربیه و غیره نوشته اند که زیاد مقدار آن در

موردت صل و قرحه ریو است که از مدت آن پیدا میشود و حقیقت امر اینست که درین دو اسلیف و رک ایستادگی است
 افلاکم ست میباشند پس چون شب بمانی در معده داخل میشود و از تصرف حرارت غریزی سلیف و رک ایستادگی
 ازان جدا شده همراه خون قاذوی عظام در عظام میرود و فاسفت افلاکم را که در استخوان زیاد است و باعث
 و سختی بر قوت آنها همان است. فانی میگردد اند پس از فاسفتن فاسفت افلاکم مذکور عظام همین میشوند و وقت اینست عظام
 سل پیدا میشود چه درین حالت فده های بدن اکثر متورم میشوند پس هرگاه فده های کوچک که در قصبه ریو در آید
 متورم میشوند و ریو در آن پیدا میشود و ازان قرحه ریو پیدا میگردد و وقت آنکه گس ایضا هرگاه جمعی نایب مزمن شود و
 با ورام اعضای باطنه مثل مردم کبد و طحال باشد یعنی از اذیت و ارام این اعضا آمده باشد درین وقت نوشانیدن
 عسل و یودین از پنج قطره تا ده قطره همراه آب ساده روزانه سه بار بسیار مفید است لکن گاهی با ورام حاصل
 در عضلات بوده باشد نوشانیدن سالی ساک ایستاد نیم نیم در اتم یا بست نسبت گرین همراه آب ساده به از کین
 نافع است همچنین چون جمعی هر روز نوبه و شدت کرده باشد و در امتحان الی مقیاس الحارث که ترماسیتر است سیاب
 هر روز زیاد از درجه یکصد صاعه شود مثلاً زیاد از صد درجه تا صد و چهار درجه برسد و از نوشانیدن کین تنها
 یا همراه لاگرا رسک ایس نفع ظاهر شده باشد درین وقت روزانه بست نسبت گرین سلیسین را که جوهر خوب
 بید بخون است نوشانیدن مفید میباشد و هم نوشانیدن این دو ابعده تنقیه کامل در جمعی و تکیو فیور نافع است و
 چون جمعی ریح مزمن گردد و بکدام تنبیه و تنقیه رفع نگردد و افاق این دستور علاج فلاج نماید که مجرب است اول
 بلوئل دو گرین اکثر کثک کالوسته پنج گرین روغن حب اسلاطین یک قطره با هم آمیخته وقت شب بنوشانند تا
 اسهال تا وقت صبح بخونی جاری گردد و این بنا بر آنست که تا اجتمع خون رفع شود زیرا که مکث این جمعی تا مدت دراز
 بدون اجتمع خون در کدام عضو مشکل کبد یا طحال یا معده یا در کدام غشای دماغ یا غشای نخاع می شود و بعد
 فرغ از اسهال لاگرا رسک ایس پنج قطره کین سلفاس ده گرین آب ساده دو اونس روزانه سه بار هر چه قدر
 از غذا بنوشانند و در غیر ایام نوبه نصف نصف زن ازین دو استه بار بنوشانند و اگر در اول مرضی منظور باشد که مرا کینین
 مسخر میشود درین وقت مرضی آگاه نه سازند اما کینین بالا لاگرا رسک و بارک مسوق که از بست گرین تاسی
 گرین باشد حل کرده بنوشانند و هر گمان مرضی اعتماد کنند و استعمال کینین ترک نه سازند وقت کس
 فصل یاد و هم در جمعی موسوم به ریمیست فیور و این اهم از لفظ لاتین ری میست گو که بمعنی واپس آید است
 ما خود است و این قسم جمعی هم در هندوستان کثیر العروض است مثل اطر میست فیور لیکن ازان کمتر و چنانکه در نوبه میست
 فیور درجات نلته برودت و حرارت و عرق میباشند همچنین این تب شروع میشود اول از برودت و بعد آن گرمی زیاد
 میشود و آخر عرق آمده شدت حرارت کم میشود لیکن وجود درجات نلته درین جمعی در روز اول و او تیرای این است

ضرور میباشد و از ملکان این هیزد و مشابیه میشوند و فرق بین این است که در این مریض فیور بعد از دال نوبه اثر حرارت و در بدن
 و بعضی وقت فتره باقی نمی ماند و درین می بعد زوال درجه اشتداد هم حرارت در بدن و نبض کم شده باقی میماند و بعد از این
 فیور نام کرده شد السبب اسباب مسیبه و هیئت آن و اصل سبب قریب بان هستند که در اثر مشتت فیور مذکور شدند
 پس این جمعی هم بسبب زهر نیاتی پیدا میشوند لهذا گاهی آنرا بلوغت انگریزی یا لیریل ریویست بفتح میم و سکون الف
 و کسر لام و سکون یای تخانی و کسر رای همله و فتح یای ثناة تخانی و سکون لام موسوم میسازند و این جمعی هم اکثر
 بعد زوال خود عود میکند مثل جمعی از مریضت فیور العلامات اکثر این جمعی دفعه عارض میشود و قبل این علامات مندره
 جمعی چنانکه عموماً مذکور شدند موجود نباشند و گاهی قبل آن علامات مندره یافته میشوند و درین وقت مشتت میشود که
 جمعی ریویست خواهد شد یا تا نفاذ فیور و فرق بین آنها آنست که در ریویست فیور علامات مندره تا زمان قلیل مثل نیم
 روز یا یک دو روز یافته میشوند و در تا نفاذ فیور گاهی تا یک هفته قبل جمعی علامات مندره می مانند و بعد این جمعی مذکور می آید باطله
 چون این جمعی می آید نوبه اولی آن اول از برد شروع میشود یعنی بر اعضا سردی محسوس گردد لیکن این درجه برودت درین
 بسیار قهیر میباشد و بعد آن فوراً درجه حرارت شروع میشود و این درجه حرارت درین جمعی بسیار قوی و طویل میباشد
 و این هم فرق کرده میشود درین جمعی و در اثر مشتت نیز و آنچه اعراض و علامات در درجه حرارت انتر مشتت ظهور یافته
 میشوند نمایانها هم موجودند لیکن بعضی نسبت مثل اینکه حرارت راس درین جمعی زیاده میباشد و همچنین که در زبان
 هم ازان زیاده بود و بول هم به نسبت انتر مشتت اینجا قلیل و بسیار سرخی می آید و نبض درین جمعی غصیف و سطحین
 بود بسبب زیادتی کمزوری عضلات و دیگر اعضا و سرخی وجه و هتوع و تنی هم درین جمعی زیاده از انتر مشتت میباشد
 و درجه شدت و حرارت این جمعی از شش ساعت تا بیست و چهار ساعت میماند و بعد آن در اعراض خفت میشود و بعد از این
 لین گردد و سرعت نبض کم شود و که درت زبان قلیل گردد و درین وقت خفت مریض قدری رغبت و خواهش
 بسوی خوردن غذا میکند و این حالت خفت این جمعی را بابت انگریزی ریویست کبسر رای همله و سکون یای ثناة
 تخانی و کسر میم و فتح شین میم و سکون نون معنی کم شده باقی مانده می گویند و مراد ازان خفت جمعی یعنی وقت خفت است
 و اکثر این حالت درین جمعی وقت صبح یافته میشود و خفت آن اکثر از یک ساعت تا چهار ساعت مانده بعد آن باز
 تپ شدت میکند و نوبه شدت آن کم میشود و چون جمعی بار دیگر زیاده شود آنرا بلوغت انگریزی انگلیس استریشین بکسر الف
 و سکون یای ثناة تخانی و کاف سین همله و فتح الف و سین همله و سکون رای همله و کسر یای هواده و سکون یای
 ثناة تخانی و فتح شین میم و سکون نون معنی زیاده شدن جمعی بعد خفت این نوبه شدت که بعدی مذکور است میگویند که گاهی با برودت
 که کم از برودت اول بود شروع میشود یعنی چون این جمعی بعد خفت و بعد نوبه اولی باز شدت کند در آن وجود برودت فتره
 نیست چنانکه در نوبه انتر مشتت فیور اکثر میباشد بلکه اشتداد حرارت ضرورت است که اکثر از حرارت اشتداد آن شروع میشود و گاهی

در نوبه انتر مشتت

از بروز وقت هم اجتناب میکنند لیکن اکثر حرارت در درجه حرارت غیر ثانیه از اول زیاد میباشد و هر قدر که زمان گشت این ممتدی
 زیاده و طویل میشود زمان درجه حرارت آن زیاد و زمان خفت حشی ناقص میشود و درین درجه حرارت جلد بدن تلخ و
 خشک و گرم میشود و رنگ آن زرد میگردد و نبض در یک دقیقه از یک صد و بیست تا یک صد و سی بار حرکت میکند
 و بر محل سده از غمزدن کردن درد محسوس میشود و اکثر قی و غثیان می نند و سلسله اجابت طبع مختلفه و گاهی قیض گاهی اسهال میباشد
 یعنی روزی قبض و روزی اسهال با وقت صبح قبض و وقت شام اسهال بود یا در مرقه واحده نصف به قبض و نصف به
 اسهال رقیق می آید و بوی اسهال عفن و بد بو میباشد بسبب خرابی و زیادتی صفرا چه هرگاه صفرا زیاده گرم بود و درین
 بوی بد می آید خصوصاً در حمی و هم درین وقت سرخی بر ملتحمه چشم غالب میشود و در سرنزاده و نهان در کلام پیدا میشود
 و وجود این اعراض نشانه که مراد اذ ان سرخی میوکس میسرین چشم و در سرنزاده است بسبب اجتماع خون در دماغ میباشد
 و انجام این جمعی آنست که یا از علاج بادویه دفع شود یا خود بخود یک دو بار شدت کرده یکبار دفعه بر طرف شود و باقی
 همیشه آهسته در شدت و اعراض خفت ظاهر شده زائل گردد و این هر سه نیک انجامی آنست و بد انجامی آن نیست
 که درجه حرارت و شدت آن روز بروز زیاد شود و در جفت حمی کم گردد تا اینکه درجه شدت آن مثل حمی لازمه ستم ماند و در
 بیوش گردد و در عالم بیوشی جان بچی تسلیم کند لیکن باید دانست که چون بیمار اصلی ضعیف باشد یا بسبب گرفتن فصل خرم
 و هم از علاج این جمعی ضعیف کرده شود یا زهر کشیر از هوای فاسد در خون حاصل شود آن زمان این بد انجامی از او زیاد درجه
 شدت و کم شدن درجه خفت حمی پیدا میشود و درین وقت قبل از این علامات در مرض ظاهر میشوند که زبان که در خشک
 میشود و بر گوشت اندرون دندان و بر لبه و لبها سیاهی ظاهر گردد و نبض سریع و ضعیف میشود و بر جلد بدن جابجاء اسهال
 سیاه یافته شوند و راه بینی و در قی اسهال خون می آید و بول متبس میشود بسبب اینکه یا گرده بسبب ضعف بول بر پیدا
 نمیکند یا مانند آنرا دفع نمیکند بسبب ضعف عضله عامه و چون این اعراض مستحکم شوند بعد از تسلط عقل و نقطه زهر
 و دیگر اعراض خرابی دماغ پیدا میشوند پس مرض بیوش گردد و درین بیوشی می برد و چنانکه در هیفته قوی در اول مرض
 و در حمی اینهمه شدت فیور هرگاه زهر زیاد در خون آید در اول درجه برودت بیمار هلاک میشود همچنین گاهی درین جمعی هم در
 ایام اول یا روز اول وقت شدت آن خور از مرض می میرد بسبب اینکه زهر در خون زیاده می آید و بسبب آن دماغ
 و نخاع و سپینی میکس از آن منفر شده از کار خود بازمی مانند و از آن جمله افعال بدن دفعه بند میشوند و بدن ضعیف
 میگردد و در مرض هلاک میشود اما این چنین موت بطور ندرت دیده میشود بلکه اکثر درین تب بر همان تیره میباشد
 که پیشتر نوشته شده و العینا باید دانست که گاهی این جمعی هم مثل اکثر مستط فیور مرکب با امراض اعضای دیگر میشود
 پس زیاده مستضر درین تب دماغ میشود از اجتماع خون و آثار نقصان یافته میشوند و گاهی ازین اجتماع خون
 دریم خشمای دماغ پیدا میشود و اجتماع خون در لوبه اول وقت شروع شدن این جمعی در آخر درجه برودت و اول

درجه حرارت اکثر در دماغ میشود و بسبب آن در دوسر ششید و مهران صد فین و حرارت لبس چشم و سبخی چشمان و غشای قاعه
و گاه آیدن فی پیدای شود و از آن دانسته میشود که اجتماع خون دماغ است در آن شاید انفل میسین یعنی در دم حار و دماغ
شروع شده یا مغز قریب پیدا خواهد شد پس اگر مرین قوی باشد بعضی از مصلحت و دقیق مثل تار آهن و سرب میباشند و اگر ضعیف
بود در آن صلابت لازم نباشد لیکن بسبب کمزوری و ضعف قلب تنفس لین و شروع میباشد چون ندریان با این اعراض
جمع شود دلالت بر انفل میسین میکند اما هر گاه همراه ندریان غنودگی و بیوشی در مرض دیده شود یعنی باید دانست که در دم
دماغ موجود است و آب از دم جدا شده در میان دماغ و غشای موسوم به پایه میغرت جمع شده و غنی نمائند که این اعراض و
علامات لغز در دماغ که نوشته شدند از اجتماع خون و حرارت و جوش خون بودند و گاهی دماغ بسبب کمزوری خون و ضعف پدید
درین تب متضرر میشود چه هر گاه در دماغ ازین خون سفید غذای خود بگیرد و بسبب آن خود ضعیف میشود و اعراض و علامات
ضعف و ضرر و مرض آن پیدا میشوند و فرق در هر دو اعراض و علامات مضر است که آنچه از جوش خون بدماغ ضرر بیشتر
در اول مرض میباشد و آنچه از کمزوری خون بدن ضرر بدماغ میرسد اعراض و علامات آن از روغن غم یا دم ظاهر میشوند
پس از جمیع اعراض که درین وقت پیدا میشوند تیران است که بعد از روغن غم یا دم از ابتدای جمعی هر گاه کشت کند و بودی بر طرف نشود
پیدا میگردد و همچنین برگوشت اندرون دندان و بالای الله در لبها سیاهی ظاهر میشود و زبان خشک و کدر گردد و نقطه
از سر انگشتان چنانکه در سر سام میشود اینجا هم یافته شود و انتقال حواس موجود باشد و نبض سریع و ضعیف بود و این همه
اعراض محض بسبب کمزوری دماغ که بسبب خرابی خون حاصل شده پیدا میشوند در از جوش و اجتماع خون در دماغ
و ایضا درین جمعی اکثر ضرر بریه هم از اجتماع خون میرسد و از آن در مریه و برنگا شیس از دم مجاری هوا یافته میشود و در دم
ریه اکثر درین تب میباشد اما علامات آن جنبی بودند و در بعضی سبب فساد حواس خود شکایت میکنند و بجز سرفه قلیل و قدری سستی
در تنفس دیگر علامات ظاهر نمیشوند و بسبب خفای علامات هم درین وقت نیست که اجتماع خون در ریه اکثر در جانب پشت
میباشد ازین جهت در صدر زیاد از اذیت محسوس نمیشود لهذا ضرر درست که درین تب همیشه طبیبان از مقیاس الصوت
حال پیدا در یافت کرده باشند که از الیه حقیقت امر ظاهر میشود اما اگر در دم در ریه بر دو طرف پیدا شود در تمام
ریه تمام گردد درین وقت الیه از علامات مثل سرفه یا نفثه سنج که سرفه آن مثل مورچه آهن بود موجود باشند و ایضا گاه
در صدر هم درین تب اجتماع خون و گاهی در دم حار پیدا میشود و اما چون اجتماع خون در آن افتد غشای ریه قوی زیاد می
وزبان سرفه میباشد و چون بر محل مده غمزنند با مس کنند در روزی که محسوس میگردد و ازین دانسته میشود که در صدر
اجتماع خون در دم پیدا شده یا قریب است اما اگر قوی بنشیند و در ریه شدت کند و در وجه انحراف ظاهر گردد از آن
بقیه حاصل میشود که در دم حار در صدر پیدا شده و ایضا گاهی درین جمعی در طحال هم خون جمع میشود و از آن در دم پیدا
میشود پس با دماغ در محل طحال نقل و گراینی محسوس شود و از آن جهت درون آواز هم مصمت آید و از غمزدن در محسوس شود

